KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.6.2014 r.
COM(2014) 425 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Słowenii na 2014 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Słowenię programu stabilności na 2014 r.

{SWD(2014) 425 final}

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Słowenii na 2014 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Słowenię programu stabilności na 2014 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych[1], w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania[2], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej[3],

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego[4],

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej, która skupia się na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności.

(2) W dniu 13 lipca 2010 r., na podstawie wniosków Komisji, Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o

[1] Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.
[2] Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.
[3] COM(2014) 425 final.
[4] P7_TA(2014)0128 i P7_TA(2014)0129.

uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.

(3) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw lub rządów przyjęli Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nakreślający spójne ramy działania na poziomie krajowym, unijnym i w strefie euro z wykorzystaniem wszelkich możliwych dźwigni, instrumentów i obszarów polityki. Podjęli oni decyzję co do działań, które należy przedsięwziąć w państwach członkowskich, i wyrazili pełną gotowość do realizacji celów strategii „Europa 2020" oraz wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów.

(4) W dniu 9 lipca 2013 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie krajowego programu reform Słowenii na 2013 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Słowenię zaktualizowanego programu stabilności na lata 2012–2016. W dniu 15 listopada 2013 r., zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 473/2013[5], Komisja przedstawiła swoją opinię na temat projektu planu budżetowego Słowenii na 2014 r.[6].

(5) W dniu 13 listopada 2013 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego[7], rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2014 r. Tego samego dnia Komisja, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, przyjęła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania[8], w którym wskazała Słowenię jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.

(6) W dniu 20 grudnia 2013 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące zapewnienia stabilności finansowej, konsolidacji fiskalnej i działań wspierających wzrost gospodarczy. Podkreśliła potrzebę dążenia do zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenia gospodarce normalnych warunków udzielania pożyczek, wspierania wzrostu i konkurencyjności, rozwiązania problemu bezrobocia i społecznych skutków kryzysu, jak również modernizacji administracji publicznej.

(7) Dnia 5 marca 2014 r. Komisja opublikowała wyniki szczegółowej oceny sytuacji dotyczącej Słowenii[9], na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Słowenii nadal występują nadmierne zakłócenia równowagi makroekonomicznej, które wymagają monitorowania i kontynuowania zdecydowanych działań politycznych. Mimo że dzięki korekcie makroekonomicznej oraz działaniom politycznym słoweńskich władz zakłócenia te zaczęły słabnąć w 2013 r., rozmiary potrzebnej korekty sprawiają, że wciąż obecne są znaczne zagrożenia. Wynikają one ze struktury gospodarczej charakteryzującej się słabym ładem korporacyjnym, wysokim poziomem zaangażowania państwa w gospodarkę, stratami pod względem konkurencyjności kosztowej, nadwyżką zadłużenia przedsiębiorstw i znacznym wzrostem długu publicznego. Zagrożenia te wymagają bardzo uważnej obserwacji. Pomimo istotnych postępów w zakresie naprawy bilansów banków wciąż potrzebne są zdecydowane działania w celu pełnego wdrożenia wszechstronnej strategii dla sektora bankowego obejmującej restrukturyzację, prywatyzację i ściślejszy nadzór.

---

5 Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.
6 C(2013) 8010 final
7 COM(2013) 800 final.
8 COM(2013) 790 final.
9 SWD(2014) 88 final.

(8) W dniu 15 kwietnia 2014 r. Słowenia przedłożyła swój krajowy program reform na 2014 r., a w dniu 24 kwietnia 2014 r. – swój program stabilności na 2014 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

(9) Celem strategii budżetowej nakreślonej w programie stabilności na 2014 r. jest skorygowanie nadmiernego deficytu do 2015 r. oraz osiągnięcie do 2017 r. średniookresowego celu budżetowego. W programie potwierdzono poprzedni średniookresowy cel dotyczący zrównoważonego budżetu, który jest zgodny z wymogami paktu stabilności i wzrostu. Prognozy wskazują jednak na to, że do 2017 r. nie uda się osiągnąć średniookresowego celu, jeśli chodzi o (ponownie obliczone) saldo strukturalne. W programie założono obniżenie deficytu poniżej poziomu 3 % PKB w 2015 r. zgodnie z celem określonym w zaleceniu wydanym w ramach procedury nadmiernego deficytu. Po 2015 r. zakładany jest stały spadek deficytu, a następnie przejście do nadwyżki rzędu 0,3 % PKB w 2018 r. Zgodnie z prognozą zawartą w programie dług publiczny osiągnie najwyższy poziom (81,1 % PKB) w 2015 r., a następnie spadnie w 2016 r. do 76 %. Ogólnie rzecz biorąc, określona w programie strategia budżetowa jest zgodna z wymogami paktu stabilności i wzrostu. Scenariusz makroekonomiczny, na którym opierają się prognozy budżetowe w programie i który został przygotowany przez niezależny organ (Instytut ds. Analiz Makroekonomicznych i Rozwoju), jest ostrożny. W dniu 5 marca 2014 r. Komisja skierowała do Słowenii niezależne zalecenie. W programie stabilności wskazano pewne środki dodatkowe, które przy odpowiednim wysiłku fiskalnym pomogą zmniejszyć powstałą lukę. Na tej podstawie uważa się, że program stabilności stanowi częściową odpowiedź na niezależne zalecenie Komisji. Nadal istnieje ryzyko pogorszenia się sytuacji, ponieważ środki będące podstawą programu są niedostatecznie szczegółowe, a wiele z nich nie zostało jeszcze przyjętych. Wszystkie potencjalne dodatkowe potrzeby w zakresie dokapitalizowania banków, wynikające z przeprowadzonych w 2013 r. w Słowenii oceny jakości aktywów i testu warunków skrajnych, spowodowałyby wzrost wskaźników deficytu i zadłużenia, natomiast wszelkie przychody z pomyślnej prywatyzacji jednostek państwowych lub banków, których nie uwzględniono w prognozach programu, zmniejszyłyby obciążenie wynikające z zadłużenia. Na podstawie prognozy Komisji wysiłek fiskalny w latach 2013–2014 jest niedostateczny, a uzyskana za jego pomocą (skorygowana) zmiana salda strukturalnego jest mniejsza od docelowej o 1,4 % PKB, gdy tymczasem kwota potrzebnych środków, przewidzianych w zaleceniu wydanym w ramach procedury nadmiernego deficytu, jest niższa o 0,5 % PKB. Na 2015 r. w programie przewidziano deficyt zgodny z zaleceniem z procedury nadmiernego deficytu, natomiast w prognozie Komisji z wiosny 2014 r. przewidziano deficyt na poziomie 3,1 % PKB. Ponadto z prognozy wynika, że wysiłek fiskalny, mierzony zarówno jako (skorygowana) zmiana salda strukturalnego, jak i kwota niezbędnych środków dyskrecjonalnych, będzie niższy od poziomu zaleconego przez Radę na 2015 r. Na podstawie własnej oceny programu oraz prognozy Komisji, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1466/97, Rada jest zdania, że aby zapewnić pełną zgodność z zaleceniem wydanym w ramach procedury nadmiernego deficytu, w 2014 r. i w latach późniejszych potrzebne będą dodatkowe starania, obejmujące niezbędny wysiłek strukturalny.

(10) W odniesieniu do reguł fiskalnych w 2013 r. Parlament zatwierdził konstytucyjną podstawę ustanowienia reguły dotyczącej równowagi/nadwyżki budżetu sektora instytucji rządowych i samorządowych w kategoriach strukturalnych. Wciąż nie przyjęto jednak koniecznych przepisów wykonawczych, a mianowicie ustawy o

regułach fiskalnych, która początkowo miała wejść w życie do listopada 2013 r. Należy przede wszystkim ustanowić niezbędną podstawę prawną w celu zdefiniowania roli, zakresu kompetencji i niezależności działającej już rady budżetowej. Ukończenie w terminie kompleksowego przeglądu wydatków wszystkich użytkowników budżetu w kluczowym obszarze wydatków, jakim jest opieka zdrowotna, pozwoliłoby wskazać środki umożliwiające konsolidację fiskalną oraz możliwości zwiększenia wydajności i opłacalności.

(11) W 2013 r. zalecono Słowenii poprawę długoterminowej stabilności systemu emerytalnego oraz poprawę wydajności, opłacalności i jakości sektora opieki długoterminowej. Słowenia dokonała niewielkich postępów w zakresie środków podjętych w celu realizacji tego zalecenia. Ocena reformy emerytalnej z 2012 r. została przyjęta w kwietniu 2014 r., a pierwsze ustalenia wynikające z niej są pozytywne. Mimo dokonania pewnych oszczędności budżetowych, poziom emerytur pozostał niezmieniony. Słowenia stoi w obliczu wysokiego ryzyka pod względem stabilności budżetowej w perspektywie średnio- i długookresowej, wynikającego przede wszystkim ze wzrostu wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, czego można się spodziewać, zważywszy na sytuację demograficzną Słowenii. Dlatego też w celu ustabilizowania łącznych wydatków w średnim i długim okresie przy równoczesnym zapewnieniu adekwatności świadczeń emerytalnych i dostępu do usług opieki długoterminowej, w perspektywie średniookresowej potrzebna będzie reforma systemu emerytalnego i systemu opieki długoterminowej. Słoweńskie władze planują opracowanie białej księgi w sprawie kompleksowej reformy emerytalnej. Pod koniec 2013 r. przyjęto plan reformy opieki długoterminowej, a dotyczące jej przepisy mają zostać przedstawione przed końcem 2014 r. Istnieje jednak ryzyko opóźnienia ze względu na powolne tempo trwającej reorganizacji systemu ubezpieczeń zdrowotnych.

(12) Sytuacja na rynku pracy pogorszyła się. Bezrobocie osiągnęło w 2013 r. poziom 10,3 %, a bezrobocie wśród młodzieży wzrosło w tym samym roku do 21,6 %, natomiast odsetek młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się wzrósł w latach 2011–2013 o 2,1 punktu procentowego. Przyjęta w 2013 r. ocena reformy rynku pracy wskazuje na zmniejszającą się segmentację na umowy na stałe i umowy na czas określony, choć towarzyszy temu częstsze stosowanie innych rodzajów umów czasowych, natomiast wpływ środków zachęcających do zatrudniania osób w starszym wieku i osób młodych jest nadal nieokreślony. Do rozwiązania problemu segmentacji rynku pracy przyczynia się także lepsze uregulowanie pracy studentów. W czasie gdy nowa ustawa czeka na zatwierdzenie, pozostają wątpliwości co do tego, czy zostaną w niej odpowiednio naprawione niedociągnięcia poprzednich przepisów. Postępy rządu w realizacji ubiegłorocznego zalecenia dotyczącego minimalnego wynagrodzenia są niewielkie, gdyż nadal jest ono indeksowane wyłącznie wskaźnikiem inflacji, mimo że ustawa o wynagrodzeniu minimalnym umożliwia indeksację innymi wskaźnikami ekonomicznymi. Niewielkie są również postępy w opracowaniu skutecznych, zindywidualizowanych instrumentów aktywnej polityki rynku pracy oraz w eliminowaniu niedopasowania umiejętności.

(13) Rząd poczynił znaczne postępy, jeśli chodzi o realizację zaleceń dotyczących stabilności sektora bankowego, przeprowadzenie wiarygodnej oceny jakości aktywów oraz testu warunków skrajnych, szybkie dokapitalizowanie banków oraz przeniesienie kredytów zagrożonych do spółki zarządzającej aktywami bankowymi. Do ukończenia tych prac jest jednak wciąż daleko i potrzebne są zdecydowane działania w celu pełnego wdrożenia kompleksowej strategii na rzecz sektora

bankowego, ogłoszonej w grudniu 2013 r. i obejmującej restrukturyzację, prywatyzację i ściślejszy nadzór. Poziom kredytów zagrożonych w systemie bankowym jest nadal wysoki. Ważne jest zatem, aby banki zadbały o wewnętrzną zdolność do asekuracji kredytów zagrożonych, m.in. przez wzmocnienie jednostek odpowiedzialnych za wewnętrzne zarządzanie aktywami i restrukturyzację, a także aby przyspieszyły procedury postępowania w odniesieniu do kredytów zagrożonych, przy maksymalizowaniu środków uzyskanych z egzekucji i utrzymaniu rentownych działalności. Każde kolejne przeniesienie takich kredytów do spółki zarządzającej aktywami bankowymi powinno być starannie przygotowane, co pozwoli na szybką i wydajną restrukturyzację kredytów dla przedsiębiorstw, a szczególnie w przypadku złożonych, wewnętrznie powiązanych kredytów dla grup kapitałowych. Oczekiwana jest kompleksowa strategia zarządzania oraz biznes plan, które uzasadnią cele dotyczące wykupu odnoszące się do spółki zarządzającej aktywami bankowymi. Na podstawie doświadczeń wynikających z oceny jakości aktywów i testu warunków skrajnych uzasadnione są dalsze zdecydowane działania poprawiające zarządzanie i nadzór w odniesieniu do wszystkich banków, a w szczególności państwowych, polegające na wzmocnieniu zarządzania ryzykiem, poprawie procesów przyznawania kredytu oraz poprawę jakości i dostępności danych, tak aby obniżyć poziom kredytów zagrożonych oraz zahamować wzrost ryzyka w przyszłości.

(14) Rząd poczynił niewielkie postępy we wdrażaniu zaleceń dotyczących ładu korporacyjnego w przedsiębiorstwach państwowych, które zapewniają jedną szóstą łącznej wartości dodanej i tworzą złożoną sieć krajowych banków, grup ubezpieczeniowych i przedsiębiorstw niefinansowych, w których istnieją znaczne krzyżowe powiązania kapitałowe. Poziom wpływów państwa jest źródłem poważnych zagrożeń dla finansów publicznych, zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio, poprzez zobowiązania wynikające z gwarancji. Spójna strategia zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi połączona z ulepszonym ładem korporacyjnym stworzyłaby korzystniejsze warunki, przyciągające bezpośrednie inwestycje zagraniczne. Mimo podjęcia w maju 2013 r. pierwszych kroków w postaci sporządzenia wstępnego wykazu 15 spółek przeznaczonych do szybszej prywatyzacji dotychczasowe postępy są niejednolite, a ryzyko niedotrzymania terminów – duże. Nowe przepisy będące podstawą portfela długu państwowego Słowenii – instrumentu konsolidującego zarządzanie mieniem państwowym – wprowadzono, z opóźnieniem, w kwietniu 2014 r. Oczekiwana jest kompleksowa strategia i dokładna klasyfikacja aktywów kluczowych i innych niż kluczowe, w tym aktywów przeznaczonych do prywatyzacji. Konieczne będzie określenie i wdrożenie odpowiednich środków w celu zabezpieczenia procesu restrukturyzacji oraz osiągnięcia jego celów, w tym między innymi zmaksymalizowanie kwot uzyskanych przez wierzycieli z egzekucji oraz sporządzenie wykazu najpilniejszych restrukturyzacji wymagających bezzwłocznej asekuracji.

(15) Ramy prawne niewypłacalności zostały zmienione w 2013 r. w celu ułatwienia terminowego rozwiązywania zagrożonych kredytów, ale nowe przepisy są wciąż w dużej mierze niesprawdzone. Wysoki poziom zadłużenia i trudna sytuacja finansowa ograniczają zdolność przedsiębiorstw do inwestowania w przyszłe projekty. Pilnie potrzebna restrukturyzacja finansowa i operacyjna sektora przedsiębiorstw nie rozpoczęła się jeszcze na dużą skalę. Niezbędny jest całościowy obraz poszczególnych rodzajów ekspozycji kredytowej w systemie bankowym do przyspieszenia asekuracji kredytów zagrożonych oraz ułatwienia negocjacji restrukturyzacyjnych, zwłaszcza w przypadku złożonych, wewnętrznie powiązanych kredytów dla grup kapitałowych. Inicjatywę we wsparciu i przyspieszeniu tego

procesu mógłby przejąć scentralizowany zespół złożony z doświadczonych przedstawicieli wszystkich zainteresowanych stron. W międzyczasie konieczne jest szybkie i skuteczne zamknięcie kilku pilnych spraw powierzonych spółce zarządzającej aktywami bankowymi.

(16) Pomimo potencjału Słowenii wartość bezpośrednich inwestycji zagranicznych w tym kraju należy do najniższych w UE (w 2012 r. wynosiła 34,1 % PKB, zaś średnia unijna – 47,1 % PKB). Mimo że prywatyzacja i restrukturyzacja przedsiębiorstw otwierają wiele nowych możliwości przed prywatnymi inwestorami, pewne dowody wskazują na to, że niedostatecznie rozwinięte otoczenie i kultura biznesu utrudniają Słowenii pełne wykorzystanie tego faktu. W 2012 r. rozpoczął się proces deregulacji zawodów regulowanych, a liczba tych zawodów zmniejszyła się jak dotąd z 323 do 262. Dalsza deregulacja przyczyniłaby się do zwiększenia liczby krajowych i zagranicznych usługodawców, a tym samym do zwiększenia konkurencyjności. Środki, które mają poprawić otoczenie biznesu i przedsiębiorczość, mogłyby być bardziej spójne. W tym kontekście strategia inteligentnej specjalizacji przygotowywana w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na lata 2014–2020 stanie się okazją do skoncentrowania na kluczowych środkach, takich jak tworzenie zbywalnych, innowacyjnych produktów.

(17) Przygotowanie wniosków legislacyjnych, które pozwolą gruntownie zreformować sektor publiczny w Słowenii, znajduje się na wczesnym etapie (mają one zostać przyjęte do stycznia 2015 r.). W tym kontekście kraj musi przywrócić jakość i wiarygodność administracji publicznej. Słowenia poczyniła pewne postępy, jeśli chodzi o poprawę jakości systemu sądownictwa, a także zmniejszyła liczbę spraw zawisłych. Dzięki reformie systemu zarządzania sprawami w prawie handlowym i cywilnym poprawiło się funkcjonowanie systemu sądownictwa. Ostatnio odnotowane pozytywne tendencje w postępowaniu procesowym w sprawach cywilnych i handlowych zostały utrzymane.

(18) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła kompleksową analizę słoweńskiej polityki gospodarczej. Oceniła program stabilności i krajowy program reform. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla zrównoważonego charakteru polityki budżetowej i polityki społeczno-gospodarczej w Słowenii, ale także stopień przestrzegania przepisów i wytycznych UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej przez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia Komisji w ramach europejskiego semestru zostały przedstawione poniżej w zaleceniach 1–8.

(19) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności Słowenii, a jej opinia[10] znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.

(20) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada zbadała krajowy program reform i program stabilności. Jej zalecenia na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach (1)–(8) poniżej.

(21) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła również analizę polityki gospodarczej strefy euro jako całości. Na podstawie tej analizy Rada wydała osobne zalecenia dla tych państw członkowskich, których walutą jest euro. Słowenia powinna zagwarantować pełne i terminowe wdrożenie również tych zaleceń,

[10] Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

NINIEJSZYM ZALECA Słowenii podjęcie w latach 2014–2015 działań mających na celu:

1. Wzmocnienie strategii budżetowej za pomocą dostatecznie szczegółowych środków strukturalnych na 2014 r. i późniejsze lata, aby zapewnić trwałą korektę nadmiernego deficytu do 2015 r., przez osiągnięcie korekty strukturalnej określonej w zaleceniu Rady w ramach procedury nadmiernego deficytu. Trwała korekta nierównowagi budżetowej wymaga wiarygodnego wdrażania ambitnych reform strukturalnych w celu zwiększenia zdolności dostosowawczej gospodarki oraz pobudzenia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Po skorygowaniu nadmiernego deficytu, kontynuowanie korekty strukturalnej na poziomie co najmniej 0,5 % PKB rocznie lub wyższym w sprzyjających warunkach gospodarczych lub w przypadku konieczności spełnienia reguły dotyczącej zadłużenia w celu uzyskania stałej tendencji spadkowej wskaźnika długu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Aby poprawić wiarygodność polityki budżetowej, ukończenie procesu przyjęcia reguły dotyczącej równowagi/nadwyżki budżetu sektora instytucji rządowych i samorządowych w kategoriach strukturalnych, nadanie średniookresowym ramom budżetowym wiążącego, wszechstronnego i przejrzystego charakteru oraz jak najszybsze ustanowienie niezbędnej podstawy prawnej dla funkcjonującej już rady budżetowej, definiującej zakres jej kompetencji w procedurze budżetowej oraz wprowadzającej jasne rozwiązania proceduralne potrzebne do monitorowania wyników budżetowych. Przeprowadzenie do końca 2014 r. kompleksowego przeglądu wydatków w obszarze opieki zdrowotnej obejmującego organy władz państwowych i lokalnych, bezpośrednich i pośrednich użytkowników budżetu oraz gminne zakłady gospodarki komunalnej, w celu wprowadzenia oszczędności budżetowych w 2015 r. i w latach późniejszych.

2. Uzgodnienie, na podstawie konsultacji społecznych, środków, które zapewnią stabilność systemu emerytalnego po 2020 r., obejmujących korekty kluczowych parametrów, takich jak powiązanie ustawowego wieku emerytalnego ze wzrostem średniego trwania życia czy też zachęcanie do wpłacania indywidualnych składek w ramach drugiego filaru systemu emerytalnego. Zahamowanie wzrostu wydatków na opiekę długoterminową związanych ze starzeniem się poprzez kierowanie świadczeń do osób najbardziej potrzebujących i częściowe odchodzenie od opieki zinstytucjonalizowanej na rzecz opieki domowej.

3. Opracowanie do końca 2014 r. – w wyniku konsultacji z partnerami społecznymi i zgodnie z praktyką krajową – kompleksowego porozumienia społecznego, gwarantującego, że ewolucja wynagrodzeń, w tym minimalnego wynagrodzenia za pracę, będzie wspierała konkurencyjność, popyt krajowy i tworzenie miejsc pracy. Ponowne zdefiniowanie składników minimalnego wynagrodzenia i zweryfikowanie systemu jego indeksacji. Przedsięwzięcie kroków w celu ograniczenia segmentacji, zwłaszcza przez większą skuteczność zachęt do zatrudniania osób młodych i pracowników w starszym wieku, a także rozwiązanie problemu umów cywilnoprawnych. Przyjęcie ustawy o pracy studenckiej. Priorytetowe potraktowanie niezarejestrowanej nigdzie młodzieży przy zapewnieniu odpowiednich zdolności publicznych służb zatrudnienia. Zwiększenie poziomu zatrudnienia wśród osób nisko wykwalifikowanych i pracowników w starszym wieku, dostosowanie warunków pracy do dłuższej aktywności zawodowej i skoncentrowanie zasobów na zindywidualizowanych środkach aktywnej polityki rynku pracy oraz na poprawie ich skuteczności. Rozwiązanie problemu niedopasowania umiejętności do wolnych stanowisk dzięki podniesieniu atrakcyjności kształcenia i szkolenia zawodowego

oraz rozwijaniu współpracy z zainteresowanymi stronami przy ocenie potrzeb rynku pracy.

4. Ukończenie prywatyzacji NKBM w 2014 r. zgodnie z planem, przygotowanie prywatyzacji Abanka w 2015 r., kontynuowanie szybkiego wdrażania planów restrukturyzacji banków otrzymujących pomoc państwa oraz niezbędnej konsolidacji sektora bankowego. Na podstawie wniosków z oceny jakości aktywów i testu warunków skrajnych ukończenie w sierpniu 2014 r. prac nad kompleksowym planem działania dla banków, obejmującym konkretne środki poprawiające zarządzanie, nadzór, zarządzanie ryzykiem, proces przyznawania kredytu oraz jakość i dostępność danych. Zwiększenie zdolności banków do asekuracji kredytów zagrożonych przez wzmocnienie działów odpowiedzialnych za wewnętrzne zarządzanie aktywami i restrukturyzację. Doprecyzowanie zakresu kompetencji spółki zarządzającej aktywami banków przez opublikowanie do września 2014 r. wszechstronnej strategii zarządzania i biznesplanu określających rolę tej spółki w restrukturyzacji jej aktywów, cele dotyczące wykupu, budżety, plany zarządzania aktywami i spodziewaną rentowność, przy zagwarantowaniu niezbędnych zasobów.

5. Dalsza realizacja według określonego harmonogramu prywatyzacji ogłoszonych w 2013 r. Przyjęcie strategii dotyczącej portfela długu państwowego Słowenii zawierającej jasną klasyfikację aktywów zgodnie z terminami i definicjami określonymi w ustawie o portfelu długu państwowego Słowenii z 2014 r. Zobowiązanie się, do listopada 2014 r., do opracowania krótkoterminowego (rocznego lub dwuletniego) programu zbycia w odniesieniu do szeregu odpowiednio dobranych aktywów w jasno określonym przedziale czasowym. Pełne wdrożenie programu jako instrumentu zarządzania aktywami należącymi do państwa oraz zbycie aktywów przeznaczonych do tego zgodnie z ustawami o zarządzaniu w terminie określonym przepisami prawa. Przyjęcie i wdrożenie, do września 2014 r., kodeksu ładu korporacyjnego przedsiębiorstw państwowych w celu zagwarantowania, że będą zarządzane w sposób profesjonalny, przejrzysty i niezależny.

6. Ukończenie prac nad centralnym planem restrukturyzacji przedsiębiorstw do końca 2014 r., z jasno określonymi priorytetami i skutecznym procesem wdrożenia. Ustanowienie na szczeblu centralnym zespołu zadaniowego ds. restrukturyzacji przedsiębiorstw, odpowiedzialnego za monitorowanie i koordynację całego procesu restrukturyzacji, zapewniającego niezbędną wiedzę fachową, wskazówki i porady oraz ułatwiającego proces negocjacji między zainteresowanymi stronami. Sporządzenie wykazu najpilniej potrzebnych restrukturyzacji przy zmaksymalizowaniu środków uzyskanych przez wierzycieli z egzekucji. Wspieranie stosowania dostępnych mechanizmów prawnych i międzynarodowych sprawdzonych praktyk w odniesieniu do wszystkich zainteresowanych stron w procesie restrukturyzacji. Ocena do września 2014 r. najnowszych zmian w przepisach dotyczących niewypłacalności oraz gotowość do wprowadzenia ewentualnych środków dodatkowych, które okażą się niezbędne. Skrócenie czasu trwania postępowań procesowych przed sądami pierwszej instancji w sprawach cywilnych i handlowych, w tym w sprawach dotyczących niewypłacalności, oraz zmniejszenie liczby spraw zawisłych, szczególnie spraw egzekucyjnych i upadłościowych.

7. Ograniczenie czynników utrudniających prowadzenie działalności w Słowenii w obszarach kluczowych dla rozwoju gospodarczego, tak aby zwiększyć atrakcyjność kraju pod kątem bezpośrednich inwestycji zagranicznych, zwłaszcza poprzez szybszą liberalizację zawodów regulowanych, zmniejszenie obciążeń administracyjnych,

obejmujące uproszczenie procedur udzielania zezwoleń. Zapewnieni dostatecznej autonomii budżetowej urzędowi ochrony konkurencji oraz zwiększenie jego niezależności instytucjonalnej. Usprawnienie priorytetów i zapewnienie spójności między strategią na rzecz badań i innowacji z 2011 r. oraz strategią polityki przemysłowej z 2013 r. a przygotowywanymi strategiami w zakresie inteligentnej specjalizacji i transportu; zapewnienie ich szybkiego wykonania oraz ocena ich skuteczności.

8. Wdrożenie skutecznych środków zwalczania korupcji, poprawa przejrzystości i rozliczalności, a także wprowadzenie procedur zewnętrznej oceny wyników i kontroli jakości.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący